

państwowe fabryki wyrobów tytoniowych, wymienione w § 5, w przydzielonych im rejonach uprawy tytoniu przez podległe im organa (instruktorów uprawy tytoniu), kontrola skarbową i policja państwowa.

Celem tego nadzoru, jest stwierdzenie, czy plantator spełnia zobowiązania, przyjęte z uzyskaniem pozwolenia na uprawę tytoniu, tudzież, czy nie dopuszcza się przekroczeń przepisów ustawy o monopolu tytoniowym względnie rozporządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

Przy czynnościach urzędowych organów, dozoru uprawę, obowiązany jest plantator być obecny albo osobiście, albo przez upoważnionego zastępcę, tudzież udzielać tym organom wszelkich wyjaśnień i pomocy do wykonania urzędowych czynności.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunt, na którym tytoń jest uprawiany i do wszystkich miejsc i schowków, w których plantator przechowuje tytoń.

Te czynności należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny oraz członka miejscowego zarządu gminnego.

Każdy urząd wzgl. państwowa fabryka wyrobów tytoniowych, która wydała pozwolenie na uprawę tytoniu, tudzież organ Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, który sprawuje nadzór nad uprawą tytoniu, obowiązany jest prowadzić kataster plantatorów swojego okręgu. W katastrze tym, prowadzonym według gmin, należy zapisywać prócz danych dotyczących plantacji tytoniowej, wszelkie zmiany w osobie plantatora, w gruncie i przestrzeni uprawy, doniesienia plantatorów i stwierdzone przekroczenia przepisów o uprawie.

§ 25. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń o pozwolenie na uprawę tytoniu stosownie do postanowień §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Wójtom (naczelnikom gmin) wzgl. wyznaczonym przez nich członkom zarządów gminnych Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wypłacać będzie za każdy dzień uczestniczenia w wykonywaniu urzędowego nadzoru nad uprawą tytoniu wynagrodzenie w wysokości 5 zł.

§ 26. Ceny wykupna, sposób i termin dostawy tytoniu podane będą w odrębnym rozporządzeniu.

§ 27. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowych i doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgłoszenia o pozwolenia na tę uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wyższe uczelnie państwowe, państwowe szkoły rolnicze i zarządy państwowych ogrodów botanicznych

mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez uprzedniego uzyskania pozwolenia, obowiązane są jednakże w wypadku, gdy założona przez nich plantacja doświadczalna obejmuje przestrzeń większą niż 10 mtr² zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1926 r.

§ 28. Zezwala się na uprawę w celach zdomniczo-ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: *Nicotiana affinis vel alata*, *Nicotiana Sanderiae vel Sanderiana*, *purpurea* i *rosea* i *Nicotiana colossea* (*Nicotiana* albo *Lehmannia tomentosa*).

Osoby, które wymienioną roślinę zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1926 r. miejscowy organ kontroli skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 22 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

62.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 22 stycznia 1926 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 września 1925 r. w sprawie taryfy i organizacji sprzedaży tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 699) ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych:

Tytonie:

„Pursiczan” po 120 zł. za 1 kg.
„Hercegowina” „ 120 „ „ 1 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

63.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 stycznia 1926 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1925 r. o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych oraz dodatkowego opodatkowania zapasów.

Na mocy art. art. 21, 22, 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmie-

niu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Cenę sprzedażnych czystych wódek monopolowych łącznie z butelką określa się jak następuje:

a) mocy 40°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	3,32	1,70	0,92
w detalu	3,60	1,85	1,00
b) mocy 45°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	3,67	1,88	1,00
w detalu	4,00	2,05	1,10

Detaliczna cena wódek czystych sprzedawanych przez przedsiębiorców prywatnych na terenie nieobjętym pełnym monopolem spirytusowym w myśl art. 23 ustawy o monopolu spirytusowym nie może przekraczać powyższych cen detalicznych więcej niż o 10%.

Zabrania się prywatnym fabrykantom wódek czystych rozlewania do naczyń innej pojemności aniżeli 1 L., 0,75 L., 0,5 L. i 0,25 L.

Urząd akcyz i monopolów może zezwolić na rozlewanie do naczyń innej pojemności aż do wyczerpania zapasów stwierdzonych przez organy kontroli skarbowej, najdalej jednak do dnia 1 kwietnia 1926 r.

Przy używaniu naczyń innej pojemności np. 0,3 L., 0,6 L., 0,75 L. i t. p. ceny wódek czystych winny być wypośredkowane na podstawie różnicy pomiędzy cenami wyznaczonymi na wódki monopolowe o pojemności 1 i 0,5 L. lub 0,5 i 0,25 L., a mianowicie:

a) mocy 40°	0,75 L.	0,6 L.	0,3 L.
w hurcie	2,51	2,02	1,08
w detalu	2,73	2,20	1,17
b) mocy 45°	0,75 L.	0,6 L.	0,3 L.
w hurcie	2,78	2,24	1,18
w detalu	3,03	2,44	1,29

Do cen powyższych wolno detalistom doliczać 10%.

§ 2. § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Cenę sprzedażną spirytusu butelkowanego, na cele domowo-lecznicze łącznie z butelką, określa się jak następuje:

mocy 95°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	7,80	4,00	2,16
w detalu	8,30	4,25	2,30

§ 3. § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapasy spirytusu, które w dniu 1 stycznia 1926 r. znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wódek, czy to w postaci czystej, czy to w półfabrykach lub gotowych wyrobach za wyjątkiem zbutelkowanych czystych wódek, jak również

w sokach, morsach i t. p., podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mianowicie:

a) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek czystych, oraz zawarty w półfabrykach wódek czystych i gotowych wyrobach, z wyjątkiem już zbutelkowanych wódek czystych po 137 zł. za hektolitr 100°.

Przez wódki czyste rozumie się jedynie wyroby, niezawierające oprócz spirytusu i wody żadnych innych domieszek.

b) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych, oraz zawarty w gotowych wyrobach, półfabrykach, sokach, morsach i t. p. po 156 zł. za hektolitr 100°.

Spirytus do celów domowo-leczniczych, rozlany do butelek i znajdujący się w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży podlega dodatkowemu opodatkowaniu po 60 zł. za hektolitr 100°.

§ 4. § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dodatkowemu opodatkowaniu według norm określonych w § 7 podlegają również zapasy spirytusu na cele domowo-lecznicze, u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 10 L. 100% spirytusu.

Przesyłki spirytusu wymienionego w niniejszym i w § 7, które według dokumentów przewozowych wysłane były przed dniem 1 stycznia 1926 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę, podlegają również dodatkowemu opodatkowaniu według powyższych norm”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1926 r.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

64.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 stycznia 1926 r.

w sprawie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1060), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII, wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 24 marca 1925 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 41 poz. 282), mogą za środki lecznicze wyszczególnione w wykazie dołączonym do niniejszego rozporządzenia